

RİSALE-İ NUR DERSİ

Risale-i Nur Külliyyatı / Mesnevi-i Nuriye kitabından alınmıştır.

“İnsan kalben ve fikren hakaik-i İlâhiyeye bakıp düşündüğü zaman, bilhassa namaz ve ibadet esnasında, gerek şeytan tarafından, gerek nefsi tarafından pek fena, pis ve çirkin vesveseler, hatıralar, sinekler gibi kalbe, akla hücum ederler. Bu gibi hevâî, vehmî ve çirkin şeylerin def’iyle uğraşan adam, o vesveselere mağlûp olur.

Ancak onları mağlûp edip kaçırmak çaresi, müdafaayı terk edip onlarla uğraşmamaktır. Evet, arılarla uğraşıldıkça onlar hücumlarını arttırırlar. Onlara karışılmadığı takdirde, insanı terk eder, giderler.

Hem de o gibi vesveselerin, ne hakaik-i İlâhiyeye ve ne de senin kalbine bir mazarratı yoktur. Evet, pis bir menzilin deliklerinden semânın güneş ve yıldızlarına, cennetin gül ve çiçeklerine bakılırsa, o deliklerdeki pislik ne bakana ve ne de bakılana bulaşmaz. Ve fena bir tesir etmez. (Haşiye-1)

Haşiye 1: O çirkin sözler senin kalbinin sözleri değil. Çünkü senin kalbin ondan müteessir ve müteessiftir. Belki kalbe yakın olan lümme-i şeytanîden geliyor. Meselâ, sen namazda, Kâbe karşısında, huzur-u İlâhîde âyâtı tefekkürde olduğun bir halde, şu tedâî-yi efkâr seni tutup en uzak mâlâyâniyât-ı rezileye sevk eder. Meselâ, ayinenin içindeki yılanın timsali ısırılmaz. Ateşin misali yakmaz. Ve necasetin görünmesi ayineyi telvis etmez.”

KAYNAK: B.SAİD NURSİ- RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI/ MESNEVİ-İ NURİYE – DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI